

להראות זה בזה שלא מכסים זה מזה. כל הזכיות וכל הענשים וכל הדינים, לפני כל האורות האלו עומדים.

מהם יוצאים שני אורות שעומדים לפניהם תמיד. ושבעים האורות הללו ושני אורות שעומדים לפניהם, הם לתוף אמצע ההיכל. ועל סוד ההיכל הזה כתוב, (שיר השירים ו) שררף אגן הסהר אל יחסר המזג. כנגד אלו יוצאים שבעים ושנים אורות אחרים מצד הימין, ושבעים ושנים אורות אחרים מצד השמאל. ואלו הראשונים הם פנימיים לפנים באמצע ההיכל. לפני האורות הללו נכנסים כל הזכיות והחובות להטהר. כל המעשים של העולם יוצאים מהפנימיים הללו. נמצאו שכל האורות שיוצאים מהרוח העליונה הזו - מאתים וששה עשר אורות, וכלם פלולים ברוח הזו.

אותם שני האורות שעומדים לפני אותם השבעים, הם מעידים עדות תמיד, וכותבים פתקי דין של זכות או של חובה. אלו השבעים הם גוזרים גזרות ודנים דינים. וכל דיני העולם, הן לטוב הן לרע, הם כאן.

הרוח הזו, שהיא זכות א"ל כמו שאמרנו, בה רשומות שלש אותיות שנדבקות בה מלמעלה, שהן יה"ו. והרי בארנו, שפאשר האותיות הללו נדבקות במקום הזה של התדבקות הזכר בנקבה, אז נרשמות ברוח הזו אותן האותיות. וכאן אמר דוד, (תהלים צ) ואלהי לצור מחסי. סוד הרוח הזו שנקראת א"ל, וסוד אותן האותיות שרשומות בה, שנקראות יה"ו, אלו שלשת הצדדים של האורות שאמרנו.

בגין לאחזאה דא בדא דלא אתפסי דא מן דא. כל זכין, וכל עונשין, וכל דינין, קמי כלהו נהורין אלין קיימין.

מנייהו נפקי תרין נהורין, דקיימי קמייהו תדיר. ואלין שבעין נהורין, ותרין נהורין דקיימי קמייהו, אינון לגו באמצעיתא דהיכלא. ועל רזא דהיכלא דא כתיב, (שיר השירים ו) שררף אגן הסהר אל יחסר המזג.

לקבר אינון נפקי שבעין ותרין נהורין אחרנין, מסטרא דימינא. ושבעין ותרין נהורין אחרנין, מסטרא דשמאלא. ואלין קדמאי אינון פנימאי לגו, באמצעיתא דהיכלא. לקמי נהורין אלין, עאלין כל זכוון וכל חובין לאתדפאה. כל עובדין דעלמא, מאלין פנימאי נפקי. אשתכחו כל נהורין דנפקי מרוחא דא עלאה, מאתן ושית סרי נהורין, וכלהו כלילן ברוחא דא.

אינון תרי נהורין, דקיימי קמי אינון שבעין, אינון סהדי סהדותא תדיר, וכתיבי פתקי דינא דזכו או דחובה. אלין שבעין אינון גזרין גזרי ודינין דינין. וכל דינין דעלמא הן לטב הן לביש הקא איהו.

רוחא דא, דאיהו זכות א"ל פדקאמרן, ביה רשימין תלת אתוון, דמתדבקן ביה מלעילא, דאינון יה"ו. והא אוקימנא דכד אלין אתוון מתדבקאן בהאי אתר, (דף ת"א ע"ב) דאתדבקותא דדכורא בנוקבא. פדין אתרשימו בהאי רוחא, אינון אתוון. והקא אמר דוד, (תהלים צד) ואלהי לצור מחסי. רזא דרוחא דא דאקרי א"ל ורזא דאינון אתוון דרשימין ביה, דאקרון יה"ו, אלין תלת סטרין דנהורין דקאמרן.